

Het lijkt nog hartje zomer als we op bezoek gaan bij Iza Gajewska in de Lange Brink. Toch is het al eind augustus, de 27ste.

Iza vertelt ons bij binnenkomst over de geschiedenis van Lange Brink no.8. Hier was lang geleden de slagerij van de familie Nota gevestigd. Als de zon laag stond en naar binnen scheen waren de afdrucken van de letters op het raam nog te lezen, toen zij, Iza en Jasper hier neerstreken. Achter het behang en op de vloer zitten nog de authentieke witte slagerijtegels. Ze vindt het erg leuk om over de geschiedenis van hun huis te horen van burens en dorpsbewoners.

Waar kom je vandaan?

Ik ben geboren en getogen in Polen. De school waar mijn zusje op zat, had een uitwisselingsprogramma met een school uit de NOP. Tussen mijn moeder en een Nederlandse begeleidster uit Bant klikte het meteen. De contacten tussen deze twee gezinnen zijn blijven bestaan en bestaan nog. Vervolgens studeerde ik economie, kreeg een baan, maar wilde ook eens over de grens kijken. En dat betekende in die tijd nog echt een reis organiseren: een visum aanvragen, rekenen op 19 uur wachttijd bij de grens. Nu bedenk ik weleens hoe speciaal het eigenlijk is dat ik twee systemen heb meegemaakt. Uit school uren in de rij staan voor koffie, als er ergens in een winkel koffie zou zijn, was voor ons een normaal iets. Hier in Nederland heb ik veel baantjes gehad. Op het bedrijf van Anton van Vilsteren heb ik mijn man ontmoet, daar werkten we toen beiden.

Is de taal een barrière?

Aangekomen in Nederland wilde ik meteen Nederlands leren en meldde mij aan bij Friese Poort. Tot mijn verbazing moesten we een intake test doen. Ik dacht "Hoezo een test, we zijn toch allemaal niveau 0?" Maar ik scoorde hoog en mocht direct op niveau A1 verder. Blijkbaar had ik door de jarenlange gezellige contacten met het Banter gezin meer opgestoken dan ik me bewust was. Ik heb daarna Staatsexamen I en II gehaald.

Regelmatig word ik gevraagd om te tolken op de werkvloer. Ik kom zo overal, ook op bouwplaatsen. Zo kwam ik op het idee om zelf een Sprinklercursus te volgen. *(Iza haalt bouwtekeningen op om aan ons te laten zien. Met een speciaal pc-programma maakt zij deze tekeningen)* Kijk, dit is de fietsenstalling van het Centraal Station in Rotterdam, de Sprinkler installatie die daar ligt, is van mijn hand.

Pak je kansen! , zegt Iza lachend, 'Szense chnytoć'. De taal geeft mij werk. Ik heb als zzp-er een eigen bedrijf: "I.J.B.G." Mensen die problemen hebben met het vinden van hun DigiD, met het zoeken naar huisvesting, etc. kunnen mij inhuren om hen te helpen. Mijn klanten zijn vaak Pools, dat is bijna vanzelfsprekend.

Bij MIME (moeders informeren moeders) werk ik als vrijwilligster. Als men bij het consultatiebureau merkt dat een jonge moeder wel een steuntje in de rug kan gebruiken doet men een beroep op de medewerkers van MIME.

Mijn zoontje Kasper gaat 2 dagen per week naar de kinderopvang. Dan kan ik mijn bedrijf neerzetten en mijn werk uitvoeren. Ik mis natuurlijk mijn ouders, mijn familie, Polen bij de opvoeding van hem. We gaan hier wel naar de Poolse kerk in Marknesse of Lemmer.

Mijn ouders hadden een groentewinkel, misschien dat de sfeer van dit huis, immers ook een winkel, mij daarom zo goed past.

We nemen afscheid van Iza, en wensen haar een goede vakantie toe. Zij gaat met zijn drieën naar Zuid-Frankrijk om van de mooie zomer van 2013 zo lang mogelijk te genieten.

Johan en Truschka

